

D N.

HIPPOLYTI

RIMINALDI FER-

RARIENSIS, IVRECON-

sulti clarissimi, in Libros Institutio-

num Imperialium, Commen-

tarij docti iuxta ac

elegantes,

*Nunc primum in lucem editi: Summarijs
& Indice plenissimo Illustrati.*

LVGDVNI,
Apud hæredes Iacobi Iuntæ.

M. D. LV.

DIVO HERCVLI II.
FERRARIAE DVCI IIII.
HIPPOLYTVS RIMINAL-
DVS FOELICITATEM,
ET S. P. D.

DITVRVS Princeps Illustrissime
in tres Institutionum tractatus inter-
pretationes quasdam meas, quas eo
tempore confeci, quo Institutiones pu-
blice interpretabar, posteaque succes-
suo studio locupletavi. Cum cogitarẽ
cui potissimum labores meos dicarem, multi certẽ &
egregij quidem viri in mentem euenierunt: at tu ex o-
mnibus vnus is mihi oblatus es, sub cuius nomine, iure
in lucem prodire deberent. Nam cum omnium bona-
rum artium, omnium disciplinarum, omniumque vir-
tutum copia redundes, isque fueris, a quo exponendis
Institutionibus praefectus fuerim, quis meos in institu-
tiones commentarios alij, quam tibi deberi iure posset
contendere? Praesertim cum tanta sit hoc tempore zoi-
lorum copia, & tot alienarum laudum obtrectatores,
quos tu solus & Hercules & Princeps compescere faci-
le poteris. Te igitur Princeps optime, per mansuetudi-
nem & humanitatem tuam supplex oro, atque obte-
stor, vt lucubrationes has meas, qualescunque, hilari
vultu accipias, & ab his, qui cum nihil prorsus agant
a 2 laude

7

HIPPOLYTI ROM MINALDI IURIS.

CONSULTI FERRARIENSIS,
in almo patriæ suæ Gymnasio primam ordi-
nariam Iuris civilis de mane cathedrâ
regentis, Interpretationes in
Secundum Institutionum
Imperialium Li-
brum.

De Donationibus.

TIT. VII.

Summaria super Rubrica, de Donationibus.

1	Usucapio & præscriptio sunt de iure civili inuenta.	Alberi. & alij. nu. 10.
2	Princeps non potest auferre dominium quæsitum de iure gentium, nisi cum causa respiciente publicam utilitatem.	11 Verbum Videtur, denotat improprietatem.
	Socius in quæsito per usucapionem, vel præscriptionem. nu. 3.	12 Donatio vera non ponitur in laicis per errorem. ff. de reg. iur.
	Sine autem causa penitus id tollere non potest. nume. 4.	13 Indebitam recipiens ignoranter, impedit donationem.
5	Donatio est genus acquisitionis de iure civili.	14 Notarius stipulans absentis non querit, nisi secuta ratificatione. Utile tamen querit sine cessio- ne. nume. 15.
6	Dictio, E T, implicat.	Quod intelligitur, secuta demum ratificatione. nu. 18.
	Titulus iste rectè collocatus hic contra aliquos.	16 Intellectus. l. ij. & iij. ff. rem pu- pil. sal. fo.
7	Definitio præcedere debet omnè disputationem & tractatum.	Ubi Corneus & Ruin. hallucinantur.
8	Definitio ex quibus consistere debeat, ut sit bona.	17 Notarius indistinctè potest alteri stipulari.
9	Donatio vera & propria nõ desinitur in l. donari. ff. de don.	19 Lex indistinctè loquens, indistinctè debet intelligi.
	Et in ea re decipiuntur Hostien.	20 Obligatus ad antidota, si per

[*intelliguntur*] talis aditio nulla foret. nec ratificatio patris, aut domini posset eam cōvalidare: † *cum actum omnino nullū non valider ratificatio: vt tradit Innoc. in c. cū cōsuetudinis. de cōsuet. Deci. abūde in l. semper, qui nō prohibet. num. 17. ff. de reg. iur. Meritō tantū est, vt iussus debeat p̄cedere. At ista ratio cessat in bon. posses. nam ultra animū requiritur petitio, vel agnitio eorā iudice: & nihil impedit, quominus alius nomine meo eorā iudice petat & agnoscat. l. iij. §. acquirere. ff. de bono. poss. vnde sequi potest ratificatio: cū actus p̄cedens non sit funditus nullus, quod not.*

86 † In glo. [*Perinde*] quatenus Aret. infert ad quæstionem de compromisso facto in Abbatem sancti Proculi, nunquid transeat in successorem in dignitate. Quoniā quæstio p̄dicta deuiat à proposita materia huius tex. remissiue tantū procedā. Hanc igitur opi. tenent plures, quos citat Areti. Alex. & Ias. in l. qui liberis. §. hæc verba. ff. de vulg. & pup. de quo in gl. quibus addo Bal. cōsi. cccxxij. à capite inchoantes. col. iij. & in cōsi. ccccxvij.

ego puto. col. ij. vol. j. Io. Bapt. Perusi. in tract. de arbitr. c. vj. Bertach. in tract. de episcopis. in v. parte iij. lib. q. xxxij. nu. 60. Rui. cōsi. lxxij. nu. 5. vol. iij. Deci. in cap. quoniā. Abb. nu. 25. de offic. delega. & in l. more. nu. 52. ff. de iuris. d. omn. iudic. & est cōmunis opi. pars negatiua, secundum Rui. sed de veritate tu eos vide, quos 87 *suprà* citavi. † In gl. ad epti. dū Aret. infert ad vsuras quæstas per filium, an patri quærat: eoque mortuo veniant conferendæ cū fratribus? Latius tetigi *suprà* eo. in §. j. nu. 77. cū 88 seq. vbi me remitto. † In glo. vsucapio. habes differentiam inter res peculiare & alias: nam primo casu etiā domino ignorantī quæritur vsucapio: secundo non. Rationem tradit Aret. hic, quā prior eo posuit Castr. in l. j. §. item acquirimus. ff. de acq. posses. Et ex his iste §. remanet obsolutus. & subinde p̄sens titulus, super quo satis vagati sumus.

FINIS.

LVGDVNI,

Excudebat Iacobus Faure.